

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED VÁROS ÉS A SZEGEDI JÁRÁS DOLGOZÓINAK LAPJA

XII. évfolyam, 240. szám

Ara: 50 fillér

Csütörtök, 1956. október 11.

NYOMTATVÁNY
KÖTELESPÉLDÁNY

Mai számunkból:

BUDAPEST V. 1.
Puskás-utca 26. szám

Udvariasság, emberség és az olvasók panaszlevelei
(3. oldal)

Igor Ozim nagyszerű hangversenye
(3. oldal)

Az új Statisztikai Zsebkönyv
(4. oldal)

Szeged 1
8188

Tizenkét esztendő

Ismét évfordulót ünnepünk. Olyan évfordulót, amelyről lehetetlen lenne nem emlékezni: szabadságunk születésének évfordulóját. Tizenkét esztendővel ezelőtt a szovjet hadsereg bevonult Szegedre — és ezzel a város a hitleri fasizmus megszállásából felszabadult, felélegzett. Az országban szerteszéjjel még dúltak a harcok, még fél esztendő telt el, amíg nyugati határainkon túlrá úzták a hóditó idegen zsoldosokat. Ezen a napon, a város szabadsága születésének évfordulóján lerójuk adósságunkat: hálánkat azoknak a szovjet harcosoknak, akik életüket és vérüket áldozták egy olyan népért, amelyről tudták, hogy szabadon szeretne élni, egy olyan munkássággal, amelyről tudták, hogy szabadulni szeretne a tökéletes kizsákmányolás alól. És hálával gondolunk azokra a magyar hazafiakra is, akik a szabadságért harcolva börtönökben sýnlódtak, csendőrok és német zsoldosok fegyverei előtt estek össze, vagy a bitón végezték feddhetetlen életüket. És amikor hálával gondolunk rájuk, ismét eszünkbe jut az a tizenkét esztendővel ezelőtti nemzeti felvillanyozó gondolat, hogy ez a rengeteg áldozat arra kötelez bennünket, hogy élni tudjunk a szabadsággal.

Ma, szabadságunk, népi államunk 12. születésnapján, ha vissza gondolunk az eltelt esztendőkre, van mit felmérnünk bőségesen. És nyugodt lelkiismerettel mondhatjuk azt, hogy ez a tizenkét esztendő örök tanulságokkal szolgál népünknek, és kommunista pártunknak, amely ez idő alatt járta ki az ország vezetésének iskoláját. Ma már elmondhatjuk, hogy ezekkel a tanulságokkal gyarapodva egyre szabadabban tudunk élni szabadságunkkal.

Tizenkét évvel ezelőtti egy olyan út kezdetén álltunk, amelynek megjárásához még nem voltak saját tapasztalataink. Ezek helyett inkább a hit vezért bennünket, az a megfélemlített tudat, hogy ez az út már csak önmagával rendelkező nép boldog életéhez vezethet, és hitünk mellé úgyszólván egyetlen segítség volt annak a nagy népek a bőséges tapasztalata, amely már hosszú évtizedek óta ilyen úton haladt, és amely a szabadságunkat is adta. Így indultunk el az úton, amelynek ma tizenkettedik mérföldkövének végigjárnunk a tanulságait —, úgyszólván minden anyagi utra való nélkül, a semmiből. Hiszen nem szólam az, hogy akkor szabadon volt az ország, kirabolva, ültetve első kilométerein eltakarították a romokat, újjáépítették az ország felruházásához szükséges gyárakat, a hidakat és a vasutakat. Ebben a munkában élenjáró szerepet vállalt a mi pártunk, a kommunista pártja, és — bár maga is kezdő, tanuló volt ebben a munkában — tárgyilagosan mondhatjuk, hogy ezt a szerepet elismerésre méltóan betöltötte. Azután, az első sikereken felbuzdulva új célokat vázolt pártunk az ország népe elé, és mi elindultunk ezek felé. Mielőtt önmaguktól is megkérdéznék, hogy mennyire közelítettük meg őket és milyen eredményesen, meg kell állapítanunk, hogy az útnak ezen a szakaszán még kevesebb tapasztalat, még kisebb gyakorlat állt rendelkezésünkre, mint addig, az ország felépítésében. Hiszen Magyarországot kemény történelme során nemegyszer kellett már romjaiból felépíteni. Mégis, elmondhatjuk, hogy letagadhatatlanul nagy lépéseket tettünk célunk, a szocializmus megvalósítása felé. Számítatlan példával igazolhatnánk ezt az állítást, ha egyáltalán szükséges igazolni, hiszen az ország apraja és nagyja egyformán tudja, mi minden épült a tizenkét esztendő alatt, hány — a dolgozó nép jólétét elősegítő — intézkedés valósult meg.

Más kérdés azután, hogy elég egyenes volt-e utunk? Hiszen szégyen nélkül bevallhatjuk, hogy nemegyszer botorkálunk, tévedezünk — anélkül, hogy célunkat tévesztettük volna —, ma már így visszatekintve szükségtelennek tűnő, sőt anyagiakat, erőnket és bizony a bizalmat is pazarló kitéréseket tettünk. Így volt, de hiszen volt-e tapasztalatunk, volt-e gyakorlatunk ebben a munkában? Nem volt. Így hát — még e hibákat, több esetben bűnöket sem számítva le — tizenkét éves haladásunkra büszkéek lehetünk.

Igen, büszkéek lehetünk. De csak akkor, ha ez nem megnyugvást jelent számunkra. Mert megnyugvásra nincs okunk. Amint hogy nincs jogunk utunkat kísérő hibáink, az építésünket eddig gyakran megnehezítő bűnök elkövetésére sem. De nincs is szükségünk erre. Annál inkább nincs, hiszen mindez komoly és ezennél mindig számbaveendő tapasztalattal és tanulsággal szolgál számunkra. Ez a tizenkét esztendő volt a mi nagy, kemény és viszontagságos iskolánk. Ez alatt a tizenkét év alatt nőttünk fel azzal, hogy egész népünk csúni tudjon azzal a szabadsággal, amelyet egyedül elni a szocialista államrend adhat. Hogy az egész nép részt vehessen javaslataival az ország célszerűbb építésében.

Most, szűkebb hazánk felszabadulásának 12. évfordulóján jó vissza gondolni arra, hogy immár túl vagyunk a tapasztalatlanság iskoláján, túl vagyunk a kezdet bizonytalanságain. Tizenkét évvel ezelőtti, és az építés első éveiben, állandó harcokban álltunk. Harcoltunk mindazokkal, akik más útra akarták vezetni ezt az országot. Ma már harcunk is könnyebb, eredményeink meggyőzők és maga az a tény, hogy a nép, az első próbákat kiállva felnőtt és egyre több szót kér hazája sorsának irányításában, meggyőző bizonyítékul szolgál, hogy ez a mi igazi utunk, ezen kell tovább haladni. Ezért ma már valóban kevés a nép nagy többségéhez mérten azoknak a száma, akik még ma sem nyugodtak bele abba, hogy Magyarországon a szocializmus épül. És ezt a kevés számot még jelentéktelenebbé teszi az a tény, hogy napjainkban a szabadság mindinkább közkincsé válik, hogy megtisztult az elmúlt esztendők politikai hibáitól, a személyi kultusz súlyos — országos méretű és helyi viszonylatú — önkényeskedéseitől, mindannyian valóban úgy érezhetjük magunkénak ezt a földet, mint amelynek gazdáit lettünk.

Ünnepi tanácsülés lesz ma délelőtt

Szeged felszabadulásának 12. évfordulóján

Tizenkét éve szabadult fel Szeged. Ebből az alkalomból ma délelőtt 9 órakor Szeged megyei jogú város tanácsa ünnepi ülést tart a tanácsháza dísztermében. Az ünnepi tanácsülésen Szabó Lajos

elvtárs, a Városi Tanács tagja mond beszédet. Az ünnepség után közösen megkoszorúzzák a város felszabadító szovjet hősek szegedi emlékműveit.

Megemlékezés a Juhász Gyula Művelődési Házban

A Szeged felszabadulásának évfordulójára rendezett emlékünnepek során megemlékezést tartottak tegnap este 7 órakor a Juhász Gyula Művelődési Házban. Az emlékünnepeken Tasnády Lajos, a II. kerületi Tanács végrehajtó bizottsága titkára

mondott ünnepi beszédet. Majd kulturális műsor következett, amelynek keretében fellépett a művelődési ház szimfonikus zenekara és balettiskolájának növendékei, valamint a Bartók Béla-kórus. A zenekart Markó Leó, az énekkart Kertész Lajos vezényelte.

Ünnepség az Építők Művelődési Otthonában

Az Építő-, Fa- és Építő-anyagipari Dolgozók Szakszervezetéhez tartozó szegedi üzemek és vállalatok munkásai és alkalmazottai részére ma este 7 órai kezdettel emlékünnepeket rendeznek a város felszabadulásának 12. évfordulója alkalmából az Építők Művelődési Otthonában, a Kossuth Lajos sugárút 53. szám alatt.

Az ünnepségen Oltvai Ferenc elvtárs, a Városi Levéltár vezetője emlékezik meg a felszabadulás történelmi napjairól. Ezután kulturális műsor következik, amelyben fellép a DAV énekkara Kertész Lajos vezényletével, Nikle István bölcsészhallgató pedig szavalatokkal működik közre. A műsor után filmvetítés következik.

RENDETLENSÉG

(Sifilis József felvételei. Fény. Szöv.)

Ugye nagy a rendetlenség? A Szegedi Falamezgyár rönktelepein életveszélyes a munka, s a korábbi ígért, mely szerint darut biztosítanak, csak ígért maradt. E kép válasz azoknak, akik a „Délmagyarország”-ban is ígérték a rönktér rendezését.

Repertoár opera-bérletet rendez a színház

Az opera iránti nagy érdeklődésre való tekintettel a Szegedi Nemzeti Színház az 1956—57-es színiévadban négy sorozatban egyenként hat előadást tartalmazó repertoár opera-bérletet rendez, mivel az évi rendes szelvény- és kötött-rendszerű bérletek október 20-án lezáródnak. A 15 százalékos kedvezményrel váltott opera-bérlet minden sorozatában három előadás a Budapesti Állami Operaház egy-egy vezető művésze vendégszerepel: Gyurkovics Mária Kossuth-díjas kiváló művész, Jambor László érdemes művész, Losonczy György Kossuth-díjas érde-

mes művész, Neményi Lili operaénekesnő, Papp Júlia érdemes művész, Simándy József Kossuth-díjas és Svéd Sándor Kossuth-díjas kiváló művész.

Az opera-bérlet november második felétől május közepéig tart, melynek keretében a következő darabok szerepelnek: Pillangókisasszony, A trubadur, Carmen, Tosca, Don Juan, Anyegin, Rigoletto, Traviata, Parasztkesület, Székelyfő, Alarcosbál, Hoffmann meséi, Bohémélet. A bérletek már előjegyezhetőek a színház pénztáránál és az üzemi kultúrfelelősöknél.

Október 23-án kezdődik

az Ifjúsági Akadémia

A DISZ szegedi városi bizottsága mellett működő Ifjúsági Akadémia rövidesen megnyílik. Két tagozatban kezd meg előadását: a természettudományi tagozaton október 23-án este 6-kor a Juhász Gyula Művelődési Házban „Mikroszkóppal az élővilág világában” címmel Végh Joachimné egyetemi tanársegéd tartja az első előadást. A társadalomtudományi tagozat első előadását október 30-án este 6 órakor,

ugyancsak a Juhász Gyula Művelődési Házban „Mi a világnézet?” címmel Kuczik István egyetemi tanársegéd tartja. Majdnem minden előadást kísérettel, vagy filmmel illusztrálnak. A részvételi díj egy-egy tagozat valamennyi előadására 5, mindkettőre 10 forint. Látogatási könyveket kapnak az állandó résztvevők. Jelentkezni a DISZ-titkároknál lehet. Esetenként egy-egy előadásra a belépődíj 1 forint lesz.

Mi újság a Szörme és Bőrruhakészítő Vállalatnál?

Nemrégiben hírt adtunk arról, hogy az utolsó negyedévből a Szörme- és Bőrruhakészítő Vállalatnál megkezdik a műbőr-kabátok gyártását. Tegnap

elkészült a századik női műbőr-kabát az üzemben, a Német Demokratikus Köztársaságban gyártott kék és borító anyagból. Állami vállalat ilyenét még nem gyártott és a végleges árát még nem állapították meg ezeknek a szép női kabátoknak, de október 4-én Csepelen a szakmai dívatbemutatón a kereskedelem képviselőinek már nagyon megnyerte tetszését. Előreláthatólag a hónap végén „dobják” a piacra, — vagyis akkor lesz kapható az üzletekben.

A jövő esztendőben már férfi műbőr-kabátokat, sőt mikádót is készítenek a szegedi gyárban.

Az 1957-es modelleket teg-

nap mutatták be Budapesten

a József körüli könnyűipari mintaboltban. Ugyanitt a szegedi bőrruhakészítő üzem más készítményei is kiállításra kerülnek; különböző szörme, írha, panolux, sertés és jóbőr ruházati cikkek, összesen huszonhat féle bőr-árú.

Tegnap adták át az üzemben, külön épületben elhelyezést nyert két ikerkaszánt, amellyel

az új és a régi épületet termomventilátorokon keresztül tudják fűteni.

A gyár Attília utca felőli oldalán az egykori vasablakokat lebontják és a környező épületek profiljának az új lakóházak stílusának megfelelően helyeznek el új ablakokat és alakítják ki az épület homlokzati részét.

Ezen a héten elmarad a Délmagyarország ankétja

Szerkesztőségünk belső tarezása miatt elmarad a pénteken délután 5 órakor péntek délutáni szokásos megbeszélés. Másról nem tudunk megfelelő helyet biztosítani, ezért a szerkesztőbizottság úgy határozott, hogy egy héttel elhalasztja a megbeszélést. A legközelebbi

ankétunkat október 19-én, pénteken délután 5 órakor tartjuk meg a szerkesztőségünk klubhelyiségében (Lenin utca 11.). Kérjük lapunk olvasóit, levelezőit, tudósítóit, addig gyűjtsék össze javaslataikat, észrevételeiket.

Villáminterjú Stella Simonetti Állami-díjas román művésznővel

Tegnap este léptek fel a Szegedi Nemzeti Színházban a Kolozsvári Állami Román Operaház vendégművészei Verdi: Trubadur című operájában. A román művészek nagy sikert arattak. Az előadás előtt felkerestük Stella Simonetti Állami-díjas érdemes művészt, aki Leonorát alakítja a Trubadurban. Megkértük, beszéljen magyarországi élményeiről, alakításáról, terveiről.

— Nagyon jó érzés volt előnni Magyarországra. Szegedről már sokat hallottam, hiszen Moldován Stefi kolozsvári szereplése alkalmával sokat mesélt a kedves városról. A vendégszeretet minden elképzelést felülmúlt. Nagyon jól érzem magam és a magam és társaim nevében ígérem, hogy a legjobb tudásunkkal és tehetségünkkel igyekszünk meghálálni a szegedi közönségnek az itt eltöltött kedves napokat.

— Reméljük, hogy a szegedi színészek ha-

marosan viszonzni fogják a mi látogatásunkat. Kolozsváron már nagyon várják őket.

— Az Állami-díjat Halka címszerepért és az Ifjú Gárdában játszott szerepért kaptam.

— A két szegedi szereplés után Budapestre utazunk, ahol szeretnénk megnézni a Tanhauser-t, amiben mindhárman fel fogunk lépni Kolozsvárról.

— A Trubadur előadásáról majd a közönség fog véleményt mondani.

A közönség tapsokkal fejezte ki a véleményét. Constantin Ursulescu Luna grófot, Theofil Carabiberi Manricot, Stella Simonetti Állami-díjas pedig Leonorát alakította. Román vendégeink pénteken ismét fellépnek a Tosca előadásában. Toscát Stella Simonetti Állami-díjas érdemes művész, Cavardossi, Theofil Carabiberi, Scorpiat Constantin Ursulescu alakítja.